

I lovforslagets § 9 foreslås det, at arbejdsministeren kan godkende frikommuneforsøg, hvorefter retten til iværksættelse ikke er betinget af, at den ledige har haft arbejdstilbud.

Arbejdsministeren finder efter forslag fra en kommune, at en tilsvarende ordning for uddannelsesydelser bør kunne indgå som frikommuneforsøg.

Til nr. 6

Med bestemmelsen bemyndiges arbejdsministeren til at godkende frikommuneforsøg på arbejdsformidlingens område, således at en kommune i forbindelse med et frikommuneforsøg om placering af visse arbejdsformidlingsopgaver i en lokal arbejdsformidlingsenhed kan afholde de hermed forbundne merudgifter.

Til nr. 7

Efter det foreslåede stk. 2 kan indenrigsministeren godkende regler for frikommuneforsøg, hvorefter der henlægges beslutningskompetence i nærmere afgrænsede kommunale anliggender til lokaludvalg eller lignende, selv om gennemførelsen af sådanne forsøg medfører en fravigelse af visse af de regler i den kommunale styrelseslov, som ifølge § 15, stk. 1, ellers er ufravigelige.

Det vil altid være nødvendigt at fravige styrelseslovens § 2, stk. 1, hvorefter kommunens anliggender styres af kommunalbestyrelsen. Denne bestemmelse må fraviges i den udstrækning, der henlægges selvstændig beslutningskompetence i kommunale anliggender til et andet organ end kommunalbestyrelsen (et lokaludvalg eller lignende). Der vil tillige kunne være behov for at fravige styrelseslovens § 11, stk. 1, 1. punktum, hvorefter ethvert medlem af kommunalbestyrelsen kan indbringe ethvert spørgsmål om kommunens anliggender for kommunalbestyrelsen samt fremsætte forslag til beslutninger herom. Denne bestemmelse må fraviges i det omfang, spørgsmål om de anliggender, som er henlagt til lokaludvalg, ikke skal kunne indbringes for kommunalbestyrelsen. Det må i øvrigt afhænge af det enkelte forsøgs udformning, hvilke andre bestemmelser i den kommunale styrelseslov der skal fraviges.

Der er også behov for at kunne fravige en række bestemmelser i andre ministeriers lovgivning med hensyn til de opgaver, som henlægges til lokaludvalgene. Herom henvises til ændringsforslag nr. 11 og 12.

Af retssikkerhedsmæssige grunde må det fastholdes, at lokaludvalgenes afgørelser kan indbringes for overordnede myndigheder i samme omfang, som hvis de var truffet af kommunalbestyrelsen, jfr. § 15, stk. 2, 2. punktum.

Det vil være en betingelse for indenrigsministerens godkendelse af sådanne forsøg, at der i frikommuneregulativet fastsættes regler om tilsyn med og ansvar for medlemmer af lokaludvalgene svarende til de regler, der gælder for kommunalbestyrelsesmedlemmer.

Til nr. 8 og 10

Mindretallet kan ikke støtte den hjemmel, der gives i nr. 1) i lovforslagets § 23, og som åbner for at flytte zonelovens kompetence til primærkommuner. Spørgsmålet om zonelovskompetence blev afvist af et flertal i folketinget i maj 1985. Det foreliggende lovforslag er endnu mere vidtgående end det i 1985 afviste. Endvidere indeholder lovforslaget en urimelig begrænsning i klagemulighederne.

Med hensyn til lovforslagets § 23, nr. 2), overfører hjemmelen kontrolforpligtelsen til primærkommunerne, som derved bliver selvkontrollerende, hvorved kontrollen reelt ophæves. Endvidere indebærer hjemmelen ændringer i tidsfristerne, som afvistes så sent som i maj 1985.

Hjemmelen i lovforslagets § 23, nr. 3), indebærer ændring af klageadgangene. Hertil kommer, at forslaget er administrativt uigenomsigtigt, og konsekvenserne af forslaget er derfor helt uoverskuelige.

Med hensyn til hjemmelen i lovforslagets § 23, nr. 4), indebærer den mulighed for meget vidtgående ændringer i naturfredningsloven, herunder adgang til ophævelse af bygge- og beskyttelseslinier. Det kan føre til resultater, som, hvis forsøgene bedømmes som ikke vellykkede, ikke kan tilbageføres f.eks. i byggesager. Endvidere er de foreslåede ændringer af fredningssystemet ikke acceptable.

Som konsekvens heraf må også lovforslagets § 24 afvises.

Mindretallet giver i ændringsforslagene hjemmel til godkendelse af projekter, der